

Van Ik haat lezen! tot Mag ik nog een boek?"

Op 23 april 2011 ondertekenden de Vlaamse Uitgevers Vereniging (VUV) en Luisterpunt een overeenkomst waarin de VUV onder meer de toestemming gaf om boeken ook uit te lenen aan personen met dyslexie. Dit gebeurde onder toezicht van de Vlaamse minister van cultuur Joke Schauvliege.

Meteen (eigenlijk al vooraf) was duidelijk dat Luisterpunt en Eureka ADIBib samen een bekendmakingscampagne wilden opzetten.

Eind 2011 was de Vlaamse overheid (departement Onderwijs én departement Cultuur) bereid om mee te investeren in deze campagne.

Dit betekende de start van Ik haat lezen! Vlaamse minister voor Onderwijs Pascal Smet las een jeugdboek in en trapte op 28 februari 2012 **Ik haat lezen!** af: de start van duizenden to-the-point- en in-your-face-posters in treinstations, scholen, bibliotheken en logopediepraktijken, van ikhaatlezen.be en van facebook.com/ikhaatlezen, van tientallen artikels in kranten en tijdschriften zoals Klasse, De Bond, Logopedie en Metro, van activiteiten in scholen en bibliotheken, van de succesvolle studievoormiddag "Van **Ik haat lezen!** tot **Mag ik nog een boek?**", van een superleuke opendeurdag bij Luisterpunt, van blijde ouders en enthousiaste kinderen, van vele vragen van leerkrachten, van geïnspireerde bibliotheekmedewerkers, van kinderen die zelf een massa posters en rugzakhoezen vragen, van veel extra werk bij Luisterpunt en bij ADIBib, en natuurlijk ook van nóg veel werk en nóg vele ideeën ...

Uit de persmededeling bij de start van de campagne

Ongeveer 5% van alle schoolgaande jeugd heeft dyslexie. Dit wil zeggen dat in een klas van twintig kinderen gemiddeld één kind met een leesstoornis zit. In veel gevallen is het probleem zo ernstig dat heel het leerproces afgeremd wordt. Het is een vicieuze cirkel: een kind dat niet goed kan lezen en schrijven, kan niet mee met de rest van de klas. Het behaalt een serieuze achterstand en kan niet de scholing volgen die voor zijn intelligentieniveau gepast is.

We moeten deze kinderen bijstaan met de hulpmiddelen die momenteel voorhanden zijn en die ze in hun latere leven en carrière vanzelf gaan aanspreken. Luisterboeken zijn daar een perfect voorbeeld van. Door hen van jongsaf te stimuleren de tools op hun maat te gebruiken, kunnen zij een al te grote achterstand vermijden. Samen willen we de negatieve uitroep van "ik haat lezen!" ombuigen tot "mag ik nog een boek?".

Uit onze mailbox...

"Wat ik je zeker nog wil vertellen is dit: Tanar ging met zijn Daisy-speler echt letterlijk op 1 dag van "ik haat lezen" tot "mag ik nog een boek?". Echt waar! Dat ging zo: hij had 's avonds in bed voor het eerst naar zijn Daisy-speler geluisterd en was heel enthousiast. De volgende ochtend was het zaterdag en meestal staat hij dan langs mijn bed en vraagt: "mama mag ik eventjes tv kijken" en dan zeg ik meestal "ja".

Nu die bewuste zaterdagochtend staat hij aan mijn bed en vraagt: "mama mag ik verder luisteren naar mijn boek?" Ik natuurlijk dolgelukkig!!!! Dat vond ik toch zoooo geweldig!

En eindelijk verslindt hij nu ook boek na boek, net zoals zijn zus en ik. Alleen luistert hij i.p.v. te lezen. Hij kijkt niet mee in het boek omdat dat met zijn zware dyslexie toch niet te doen is. Maar hij geniet van boeken en dat is voor mij het belangrijkste!"

Mama Hilde, 30 mei 2012

Vanop de Ik-haat-lezen-Facebook-pagina...

'Deze week gehoord op het oudercontact: "Door de Daisy-boeken heeft onze zoon voor het eerst in zijn leven graag een boek gelezen. Hij gaat 's avonds met plezier naar bed om dan nog een halfuurtje te luisterlezen." Dan weet je dus dat je als leerkracht goed bezig bent en kan je er weer tegenaan!'

Leerkracht Goele VR op 24 mei 2012